

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Królestwo Hiszpanii, Królestwo Niderlandów, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Parlament Europejski pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba izba) z dnia 19 listopada 2013 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-66/12) (¹)

(Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej — Regulamin pracowniczy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Komunikat COM(2011) 829 wersja ostateczna — Wniosek COM(2011) 820 wersja ostateczna — Skarga na bezczynność — Przedłożenie wniosków na podstawie art. 10 załącznika XI do regulaminu pracowniczego — Zaniechanie działania przez Komisję — Skarga, która stała się bezprzedmiotowa — Umorzenie postępowania)

(2014/C 39/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i J. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, D. Martin i J.P. Keppenne, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, D. Hadroušek i J. Vlácil, pełnomocnicy), Królestwo Danii (przedstawiciele: V. Pasternak Jørgensen i M. C. Thorning, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i N. Graf Vitzthum, pełnomocnicy), Irlandia (przedstawiciele: E. Creedon, pełnomocnik, wspierana przez C. Tolanda, BL i A. Joyce'a, solicitor), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: N. Díaz Abad i S. Centeno Huerta, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i J.S. Pilczer, pełnomocnicy), Republika Łotewska (przedstawiciele: I. Kalniņš i A. Nikolajeva, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. Bulterman, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: E. Jenkinson i J. Beeko, pełnomocnicy, wspierani przez R. Palmera, barrister)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Neergaard i S. Seyr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Komunikat Komisji COM(2011) 829 wersja ostateczna z dnia 24 listopada 2011 r. dotyczący odmowy przedstawienia wniosków w oparciu o „klauzulę wyjątkową” zawartą w art. 10 załącznika XI do regulaminu pracowniczego — Wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia Rady dostosowującego ze skutkiem od dnia 1 lipca 2011 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur — Skarga na bezczynność — Niezgodne z prawem zaniechanie przez Komisję przedstawienia wniosków na podstawie art. 10 załącznika XI do regulaminu pracowniczego.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie.
- 2) Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Irlandia, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Łotewska, Królestwo Niderlandów, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba izba) z dnia 19 listopada 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-196/12) (¹)

(Skarga na bezczynność — Coroczne dostosowanie wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej — Regulamin pracowniczy — Dostosowanie współczynników korygujących — Decyzja Rady — Odmowa przyjęcia projektu Komisji — Zaniechanie działania — Niedopuszczalność)

(2014/C 39/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, D. Martin i J.P. Keppenne, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i J. Herrmann, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Neergaard i S. Seyr, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: N. Díaz Abad i S. Centeno Huerta, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów Bas (przedstawiciele: C. Wissels i M. Bulterman, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: E. Jenkinson i J. Beeko, pełnomocnicy, wspierani przez R. Palmera, barrister)

Przedmiot

Skarga na bezczynność — Niezgodne z prawem zaniechanie Rady w kwestii przyjęcia wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia Rady na mocy art. 3 załącznika XI do regulaminu pracowniczego dostosowującego ze skutkiem od dnia 1 lipca 2011 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur — Odmowa dostosowania współczynników korygujących mających zastosowanie do miejsca zatrudnienia — Naruszenie art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego oraz art. 1, 3 i 10 załącznika XI do tego regulaminu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec, Królestwo Hiszpanii, Królestwo Niderlandów, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Parlament Europejski pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Koblenz — Niemcy) — Deutsche Lufthansa AG przeciwko Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH

(Sprawa C-284/12) (¹)

(Pomoc państwa — Artykuły 107 TFUE i 108 TFUE — Korzyści przyznane taniej linii lotniczej przez przedsiębiorstwo publiczne prowadzące lotnisko — Decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w przedmiocie tego środka — Spoczywający na sądach państw członkowskich obowiązek przyjęcia dokonanej przez Komisję w tej decyzji oceny dotyczącej istnienia pomocy)

(2014/C 39/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Koblenz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG

Strona pozwana: Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH

przy udziale: Ryanair Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Koblenz — Wykładnia art. 107 ust. 1 TFUE i art. 108 ust. 3 TFUE oraz art. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw (Dz.U. L 318, s. 17) — Pomoc państwa — Korzyści przyznane taniej linii lotniczej przez przedsiębiorstwo publiczne prowadzące lotnisko — Decyzja Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w przedmiocie tej pomocy — Spoczywający na sądach państw członkowskich ewentualny obowiązek przyjęcia dokonanej przez Komisję oceny dotyczącej selektywnego charakteru wspomnianej pomocy

Sentencja

W sytuacji gdy w zastosowaniu art. 108 ust. 3 TFUE Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające przewidziane w art. 108 ust. 2 w przedmiocie niezgłoszonego obowiązującego środka, sąd krajowy rozpatrujący powództwo o zaprzestanie wprowadzania w życie tego środka i o odzyskanie kwot już wypłaconych jest zobowiązany do zastosowania wszelkich niezbędnych środków w celu wyciągnięcia konsekwencji z ewentualnego naruszenia obowiązku zawieszenia wprowadzania w życie wspomnianego środka.

W tym celu sąd krajowy może postanowić o zawieszeniu wprowadzania w życie rozpatrywanego środka i nakazaniu odzyskania kwot już wypłaconych. Może on także postanowić o zarządzeniu środków tymczasowych mających na celu ochronę z jednej strony interesów uczestników postępowania, a z drugiej strony skuteczności decyzji Komisji Europejskiej o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.

W sytuacji gdy sąd krajowy ma wątpliwości w kwestii, czy rozpatrywany środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, lub wątpliwości co do ważności lub wykładni decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, z jednej strony może on zwrócić się do Komisji Europejskiej o wyjaśnienia a z drugiej strony może on lub powinien zgodnie z art. 267 akapity drugi i trzeci TFUE zwrócić się z pytaniem prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 273 z 8.9.2012.